

NEMEZIS. Záver.

Časť III – Čas rozhadzovať kamene, čas zbierať kamene.

Smer. Trockizmus a biochémia zrady. Blanár, Kaliňák.

Cit. podľa TASR.sk z 8. júla 2022: „... Monika Beňová (Smer-SD) upozornila (v rámci plenárneho zasadania EP o vzťahoch ruskej vlády s európskymi populistickými stranami a stranami krajnej pravej v súvislosti s vojnou na Ukrajine – pozn.), že mnoho odborníkov dlhodobo upozorňuje na to, že viaceré strany a predstavitelia krajnej pravej sa po roku 2014 začali okrem šírenia nenávisti voči národnostným, náboženským a sexuálnym menšinám orientovať aj na geopolitické otázky súvisiace s odporom k NATO a Európskej únii a na sympatizovanie s konaním Ruska a jeho prezidenta na východnej Ukrajine. *„Ruská vláda sa opakovane preukázaným financovaním európskej krajnej pravej, podporou konšpiračných médií či spravodajskými operáciami dlhodobo snaží o destabilizáciu, podkopávanie stability, demokracie a spolupráce v Európe.“*

Nenahovarajme si, že práve Blaha určuje stranícky diskurz

Tom Hagen - *Tessio! Prisahal by som, že to bude (t.j. Ťa zradí – pozn.) ten tučko Clemenza!*

Michael Corleone – *Tessio je inteligentnejší. Neverí, že by som mohol vyhrať.*

M. Puzo, „Krstný otec“.

We have unfinished business...Vengeance is a dish best served cold.
Kill Bill

„Musíme sa odpútať od bežnej schémy z rozprávky O Červenej čiapočke: Červená čiapočka bola dobrá a vlk bol ten zlý. Tu nemáme do činenia s nejakým metafyzickým dobrom a zlom. Ide o niečo globálne, s prvkami, ktoré sa navzájom veľmi prelínajú. Pár mesiacov pred začiatkom vojny som sa stretol s hlavou istého štátu, múdрым mužom, ktorý hovorí veľmi málo, ale naozaj veľmi múdro. A po rozhovore o veciach, o ktorých chcel hovoriť, mi povedal, že ho veľmi znepokojuje spôsob, akým postupuje NATO. Spýtal som sa ho prečo a on odpovedal: „Štekajú na brány Ruska.“

A nechápu, že Rusi sú imperiálni a nedovolia, aby sa k nim priblížila nejaká cudzia mocnosť.“ Na záver dodal: „Situácia môže viesť k vojne.“ To bol jeho názor. A 24. februára sa začala vojna.

Tá hlava štátu dokázala prečítať znamenia toho, k čomu sa schyľovalo. To, čo vidíme, je brutalita a krutosť, s akou túto vojnu vedú jednotky, spravidla žoldnierske, ktoré využívajú Rusi. A Rusi tam naozaj radšej posielajú Čečencov, Sýrčanov, žoldnierov. Nebezpečenstvo však spočíva v tom, že vidíme len toto, a je to naozaj obľudné, no nevidíme celú drámu, ktorá sa odohráva za touto vojnou, ktorú možno niekto nejakým spôsobom vyprovokoval alebo jej nezabránil. A registrujem záujem o testovanie a predaj zbraní. Je to veľmi smutné, ale v konečnom dôsledku ide práve o to.“

Pápež František pre „Civitta Catholica“, 19. mája 2022

<https://www.youtube.com/watch?v=CilkBT-HFOA>

Ešte skôr, než začnem, pár osobných poznámok, keďže po tomto už nebudem nikdy nič publikovať o slovenskej politike zrejme, tak som tej špiny za šesť rokov prejedný. Taaakže, len aby sme boli na čistom... Ja som takmer sedem rokov z vlastnej vôle a zadarmo v prospech istej strany a jej lídra pracoval, písal koncepčno-osvetové články, populárnou esejistickou formou šíril povedomie o dôležitosti umenia riadiť, zasväcoval čitateľov do rôznych dimenzií MOCI, vrátane oveľa dôležitejšej priority riadenia, než je tá finančno-ekonomická či metodologická... A totiž – chronologicko-historická. A verte mi, že to nebolo ľahké. Drel som v pote čela ako otrok na galejách. A stále dúfal, že sa podarí aspoň tú pasionárnu desaťpercentnú menšinu zmobilizovať smerom k zjednoteniu a vyjasneniu si hlavných vektorov cieľov. Smerom k hlbavému a logickému vyhodnoteniu našich dejín. Poctivo som makal a chodil s kožou na trh.

Myslím, že som si nezaslúžil, aby trockistická periféria v riadiacich štruktúrach strany za moju nezištnú verejnú službu svojou činnosťou (alebo nečinnosťou) sa snažila zničiť ak nie mňa, tak aspoň moje zázemie. Zničiť mi život, slovom. Provokáciou sa zmocniť mojich článkov, nedostupných od vymazania nwo.org. Snažiť sa všemožne zamedziť publikácii predchádzajúceho a prítomného článku. To je až neuveriteľné, čo stvárali, doslova liezli z kože von, aby zabránili včasnej publikácii a následnému zdieľaniu materiálu, aj tú lvetku Rychtaříkovú totálne zdeptali. Viete, keď človeka dlho osierate a provokujete, manipulujete a vytáčate, môžete v ňom niekedy zobudiť aj zviera. Aj v takom mierumilovnom, ako som ja.

Si myslíte, že neviem, že sa snažíte zneužiť moje slabosti? Si myslíte, že ja nepoznám tie Vaše? Ale predovšetkým zabudnite na to, že ma zlomíte. Na rozdiel od Vás som nikdy v živote nemal na ružiach ustlané a myslím, že vydržím o čosi viac, než Vy. Teda určite do novembra-decembra, kedy Rusi prídu na hranice a Vám sa zrúti svet. Ja sa budem smiať vtedy veru ako posledný. A veruže ste mi, Vy obmedzenci, skutočne do smiechu, Vaše maniere sú priam komické. Neoklamete ani Roba, ani mňa. Beztak som už od Vás okúsil všetko – podlosť, zradu, sprisahanie, provokácie a priame terorizovanie. Ja si na to potom rád spomeniem a zasmejem sa tomu...v novembri-decembri. Zatiaľ Vám akurát v rámci predtuchy-chuťovky *nastavím zrcadlo*, pričom tak, aby všetci čítajúci videli, ako presne *zabili Bradleyho*. To viete, *babky, šéfe, jestli nemáte babky, jste vyřízenej...*

Konečne sa teda dostávame k Smeru. Najskôr pár poznámok k Ľubošovi. Ľuboš, nerob takú chybu, akú som z príhrávky Tvojich kolegov urobil ja, nenechaj sa vyprovokovať! To čo malo znamenať s tými Horalkami, šibe Ti??!! Takže majiteľ, generálny direktor či neviemaký frajer, ktorý dostal do rúk riadenie podniku vyrábajúceho pochutiny, ktorý on nestaval, sa vyjadrí nejak slniečkársky do médií. Ok, a čo na tom? Akurát sme zistili, že riaditeľ „Horaliek“ je slniečkár, no a čo? To kvôli tomu, že

riadiť je chumaj, máme podľa Teba bojkotovať „Horalky“, t.j. pripraviť o prácu a živobytie ľudí, ktorí zabezpečujú chod podniku? Podniku, ktorí postavili predchodcovia týchto ľudí a ktorí určite netušili, že raz bude na čele ľuďmi vybudovaného podniku nejaký úbohý slnečník. Povedzte mi jeden rozumný dôvod, aby som bojkotoval naše slovenské „Horalky“, ale prosím, slniečkárstvo riaditeľa sem neťahajte. Navyše, čo nechodíte do obchodu? Viete, že tá kauza bola súčasťou korporatívneho komplotu proti „Horalkám“, ktoré sú z trhu vytlačované veľmi podobnými chuťovo aj dizajnovo, ale dvakrát lacnejšími, napr. talianskymi „Apeninkami“? Prečo by sme mali Talianom pomáhať zbaviť sa dlhodobého Slovenského konkurenta? Ako je možné, že protimonopolný úrad ešte „Apeninky“ neobvinil z cenového dumpingu? A to je len jeden príklad, dobošku „Milu“ tiež najnovšie vytláča akási „Vilma“ v prakticky identickom obale...?

Taktiež si raz v jednom statuete, Ľuboš, navrhoval bojkotovať RTVS kvôli tomu, čo a ako vysielajú. Ved' ja sa nehádam, že je tam veľa *trash-u*, nehádam sa, že celé spravodajstvo smrdí močiarnou hnilobou s nacistickou príchuťou. Ale napriek tomu všetkému RTVS netreba bojkotovať, treba ju zachraňovať. RTVS, tak ako možno žiadna iná zo štátnych inštitúcií, názorne kopíruje, sťaby zrkadlí reálny obraz spoločnosti a jej stav. A keď už o tom hovoríme, len a len vďaka tomu, že bol na jej čele mimoriadne schopný administrátor aj globálno-politicky podkutý, sčítaný J.Rezník, mohla RTVS cez „Dvojku“ aspoň v minimálnej miere vyvažovať program „Jednotky“. Koľko skvelých súdobých i starých filmov som si len pozrel, osobná vďaka za to, pán Jaroslav. Hej a keď už sme pritom, tak aj vo svetle nedávneho zvolenia nového riaditeľa verejnoprávnej televízie debilnou NR SR (tým ste si teda, močiarnici, u GP nepolepšili, lebo Rezník bol práve ich kandidát – pozn.) poviem, že RTVS v dohľadnej dobe, t.j. počas funkčného obdobia nového GR nezachránime pred sorošovským ideologickým jarmom, pokiaľ **nebude zrealizované referendum**. T.j. delegitimizácia vlády pomätencov a odvolanie **všetkých jej rozhodnutí**.

A hoci sú už možno niektorí nasledovnou témou „presýtení“, viacmenej to musím pripísať na vrub Ľubošových strajkov. Ľuboš, už prosím prestaň s podobnými statusmi:

*„Na slovenskú politickú scénu práve dopadla ďalšia bomba. Atómovka. V porovnaní s týmto bola aj **NKVD** výkladnou skriňou spravodlivosti a právneho štátu... Bla-bla, bla“*
V tom istom paragrafe totiž hovoríš – *metódy polície sú doslova NACIZMUS*.

Tak už sa konečne rozhodnite, koho pranierujete, či nacistov, alebo „boľševikov“ a „stalinistov“, ktorí tých nacistov porazili. Zase porovnáваме neporovnateľné, zase sa snažíme silou-mocou pretlačiť znamienko „=“ medzi nacizmus a komunizmus? Čo to máte stále s tou NKVD? Ešte aj Beriju si berieš do huby, čo Ty o ňom vôbec vieš? Keby Lavrentij Pavlovič, ktorého meno používaš ako synonymum „krvavej stalinistickej hrôzovlády“, neriadil to samé NKVD počas WW II, tak by si tu dnes nemudroval. Hoci, *in Grossem und Ganzem*, je Ľuboš v pohode, a som ochotný mu uznať aj tú zovretú päsť, ktorou sa oháňal na proteste z 28. januára, za školácku chybu. Bárs aj neodpustiteľnú. Ale keďže sa tu v poslednej dobe do boľševikov čoraz viac obúva Kaliňák, zhrniem to teda ešte poslednýkrát a znovu.

Nazveme to – O matrici, svätej trojici – 50.roky, 1968, boľševizmus... Takže, súdruhovia, ja som síce o procesoch, viažúcich sa na horeuvedený triangel písal v skorších prácach, ale tentokrát si pre zmenu dopomôžem informáciami, ktoré zazneli od Jakova Kedmi z Izraela. V jednom rozhovore s J. Satanovským (<https://www.badpolit.ru/prazhskaya-vesna-5-yanvarya-1968-satanovskij-kedmi-goryachij-yanvar/>) sa totiž vyjadril, že v Československu sa po vojne a v päťdesiatych rokoch, prevažne po Stalinovej smrti, odohrávali procesy, počas ktorých dochádzalo z politologického hľadiska k zaujímavému fenoménu. V riadiacich štruktúrach Komunistickej strany sa totiž ocitlo veľa predstaviteľov predošlých močiarnych a s nacistami kolaborujúcich klanov, ktorí – súc napojení na Londýnsku Internacionálu – ako správni trockisti sa snažili všemožne sabotovať budovanie socializmu.

Prvé, čo začali robiť – izolovať a zbavovať sa svojich protivníkov z radov skutočných bolševikov, stalinistov, vlastencov či účastníkov SNP. Proste bývalí kolaboranti do strany, ideoví komunisti do basy. Husák, Clementis a Novomeský hovoria za všetko. Výsledkom ich úsílí, okrem budovania kultu osobnosti najprv Stalinovi, a potom jeho trockistickým dedičom podľa najlepších tradícií východoeurópskeho slabošského päťolizačstva, bolo to, že výrazne klesla kvalita a úroveň riadenia v systémiotvornej politickej sile - KSČ. Priamym dôsledkom tohto deficitu riadiacich kompetencií povojnovej republiky a strany sa stala Pražská jar. 1968 je príkladom totálneho rozkladu spoločnosti, zapredania elít nepriateľskej moci, jej zámerného rozvrátenia (paralelne aj na Západe – pozn.) a privodenie situácie, kedy reálne hrozila Tretia svetová. Niečo ako prvá československá farebná revolúcia. Koniec koncov, o koordinujúcej úlohe MI6 (nezabúdajúc na Izrael, Mossad a sionistov – pozn.) vo vtedajších procesoch nič nesvedčí lepšie, ako komediálna paródia na Jamesa Bonda **Hot Enough for June** z roku 1964, umiestnená do „československého“ prostredia“. Práve o londýnskom sídle tejto trockistickej internacionály, ako aj o tom, ako sa jej tí naši „patrioti“ zo Smeru zaliečajú, si ešte povieme viac nižšie.

Čo sa týka samotného filmu, jeho hlavný hrdina je spisovateľ, ktorého najme Tajná Služba Jej Veličenstva po tom, ako v akcii zomrie istý agent 007. Spisovateľ v stvárnení herca Dirka Bogarda sa vydáva na pracovný výlet. Jediný problém je v tom, že nemá vôbec potuchy, čo robí a tiež nepozná skutočnú podstatu svojej cesty. Film bol inšpirovaný novelou *Noc Václava* z pera **Lionela Davidsona (Lev Dávid – pozn; !!!)**. Film skutočne odporúčam pre tých, čo skúmajú prehistóriu roku 1968 z pohľadu globálneho riadenia a nebudem radšej nič prezrádzať. To hovorím len preto, že v politike sa nič nedeje náhodne a väčšina procesov, konkrétne vtedajších, bola programovaná v predstihu.

Posledné, čo v súvislosti s opísanou „svätou trojicou“ poviem, je to, že posudzujúc artikuláciu a terminológiu smerákov a „patriotov“ k danej téme sa dá posledná vnímať ako svojský a neomylný indikátor toho, kto za koho kope. Kto za pravdu, a kto za trockistickú londýnsku internacionálu a jej historicko-politicky naratív. Obzvlášť to bije do očí pri hodnotení postupu OČTK. Lebo napríklad hovoriť, že „vláda robí to, čo pred 1989“, že používa „bolševické“ metódy, ktoré tu neboli snáď „ani za Stalina“, alebo nakoniec aj oháňanie sa 50-mi rokmi bez vysvetlenia ich podstaty, je zámerné prekrúcanie pojmov a deformácia reality v jej historickej dimenzii. Hovoriť o tom, že čistky päťdesiatych boli bolševické, je zámerná LOŽ. Hovoriť, že 1968, kedy tí istí, čo predtým ľudí odsudzovali a strieľali, zrazu precitli a nadchli sa nadšením pre demokraciu s ľudskou tvárou, bol výsledkom niečoho iného, ako neschopnosti vtedajších riadiacich elít a ich vlastizradného zapredania sa Západu, je rovnaká LOŽ. Budovať na tom kult, tobôž národnú ideu „mučeníctva“, je zvrátená cesta do pekla! Detto orodovanie o 1989. Si nemyslite, v tej noosfére sa všetky tie egregory kopia časom. Svojho času, na jednej tlačovke z druhej polovice februára, sekundovaný Gašparom z jednej a Kaliňákom z druhej strany, Fico avizoval koniec tejto nesprávnej trockistickej terminológie a špinavého zamieňania pojmov, keď opakovane povedal s výrazným prizvukovaním, že „...*snáď* *sme už všetci pochopili a všetci sa zhodneme, že metódy tejto vlády sú fašistické*.“. Bolo to pár dní po mojom článku, kde som upozornil, že keď Kaliňák a Smeráci zámerne a neoprávnene lejú kýble špiny na bolševikov, obviňujúc ich z hriechov trockistov, a nepoučia sa, ako trebárs aj tie „Hlavné správy“, tak tým veľmi urážajú mnohých ľudí a vonkoncom nejednajú v prospech krajiny. A práve Kaliňák bol v tejto zámernej psychodiverzii snáď najhlasitejší. Keď ho vtedy Fico zahriakol, vydržal nebrýzgať necelé tri týždne, až do momentu prvého rokovania RUS-UKR vo formáte Medinskij-Arachamia. Ale aj o tom tiež neskôr.

Treba totiž všetkým týmto našim prekrúčačom, čo vytrvalo fašizmus a trockizmus označujú za „bolševizmus“, snažiac sa bolševikom pripísať zodpovednosť za výčiny trockistov, nevedomí si toho, že sa ponášajú na tú Krylovovu opicu pred zrkadlom, raz a navždy vysvetliť, že na rozdiel od

socializmu a komunizmu, medzinárodno-právne bol jednoznačne odsúdený fašizmus a nacizmus. Výsledky Norimbergu sa stali súčasťou medzinárodného práva, na rozdiel od Vašich sankcií a revizionistických deklarácií EP o „európskej historickej pamäti“ zo septembra 2019. To práve nacizmus a fašizmus (čoskoro možnože aj korporátny) je preukázateľne zločinecká ideológia. A nikdy, opakujem – NIKDY sa Vám nepodarí urobiť to iste so socikom, hoci sa už 30 rokov mimoriadne snažíte. Opakujem, prakticky všetky moderné štátne kompetencie na SVK prvýkrát zapustili korene za socializmu, za „nezávislosti“ sme videli akurát len ich postupné systematické odumieranie, plus maximálne nahrádzanie pa-vzormi a lacnými, povrchnými a odosobnenými ideami. Videli sme masový exodus vyškolených kádrov, ktoré by nepochybne na nepoznanie zušľachtili túto prekrásnu zem, keby v nej panovala spravodlivosť, keby systém fungoval v prospech spoločnosti, a nie na jej postupné zničenie. Keby tá istá spoločnosť bola spojená adekvátnou ideológiou a víziou budúcnosti.

Úplne posledná poznámka k hore opísanému tématickemu trianglu – videli ste niekto film „Statočný zlodej“ z roku 1958? Nie tak dávno ho dávali na Dvojke (znovu vďaka, pan Reznik), hra v ňom Jozef Kroner a je zasadený do prostredia bratislavského Starého Mesta. Keď sme to mali zapnuté, čistil som práve zemiaky a pripravoval večeru a fascinovalo ma to napriek tomu, že som to prevažne len počúval. Neskôr som si to ešte dodatočne pozrel na YouTube a môžem to čitateľom len odporučiť. Pomimo skvelej Krónerovej hry ide o to, že je to svojská apológia Sionu a Trockistov za ich čistkami, ktoré vtedy akurát doznievali, paralelne s akousi polopodarenou kultúrnou revolúciou. Je v ňom obsiahnutých dosť informácií druhej významovej rady, ktoré sa mi zdajú z hľadiska riadenia relevantné. Film je zasadený do tridsiatych rokov (...!) a rozpráva o mladom účtovníkovi z dobročinného podniku HUMANITAS, ktorý je svedomitý a usilovný, len trochu nesmelý. Hrdina sa volá Púčik, žije so svojou sestrou Vilmuškou a veľmi sa teší na svoje očakávané povýšenie, ktoré schválila riaditeľka nadácie, keď si so zadosťučinením pozrela Púčikove účty. Púčikov nadriadený, ktorý si ho zaviazal mlčanlivosťou vo veci pôžičky (v skutočnosti sprenevery) istých peňazí, sa spolu s ostatnými zamestnancami okato starnúcej riaditeľke podlizujú, byrokrati, karieriisti a päťlizači sa predvádzajú. Púčik je zaľúbený do miestnej sekretárky a chce ju požiadať o ruku, ale to ešte nevie, že je milenkou jeho vlastného nadriadeného, toho samého karieristu, flákača, ktorý sa vezie na práci poctivých a statočných ľudí, pripisujúc si pred nedoslýchavou riaditeľkou ich zásluhy. Slovom, Púčika pošlú s nezanedbateľnou sumou peňazí, aby ich uložil do banky. Púčik prevezme obálku a cestou do banky slaboducho rozmýšľa, čo všetko by mohol s toľkými peniazmi narobiť. Vojde do banky, pristúpi k priehradke, ohlásí transakciu a následne, keď vytiahne obálku, zistí, že v nej nič nie je. Šok, ohúrenie a zdesenie opantajú Púčika, ktorý si spočiatku ani nevie poriadne spomenúť, kde ich mohol nechať či kde mu mohli vypadnúť, keďže bol po ceste taký zasnený. Ale rozhodne si pamätá, že ich neukradol ani nespreneveril. Následne už film pokračuje tým, ako Púčika zadržia, vypočúvajú, ako je predvolaný na súd, ako sa od neho odvracajú zamestnanci, ba i vlastná sestra. Ani Ty, Vilmuška, mi už neveríš, nikto mi neverí. Súdny proces ho totálne skompromituje ako človeka, užije si predsudky a nepravosti. Keďže mu nevedia nič dokázať, argumentujú tým, že je to vlastne mimoriadne prefíkaný, STATOČNÝ zlodej, ktorý len chce všetkým prejsť cez rozum. Ako aj dnes, nech obvinený preukazuje svoju nevinu, a nie že by snád' prokurátori a vyšetrovatelia mali dokazovať jeho vinu, to už kde sme... Nakoniec sa zistí, že v nadácii Púčikovi poplietli (zámerne?) obálky, keď dostal prázdnu, zatiaľ čo tá s 40 000 zostala v stole pokladničky. Púčika so značnou nevôľou prepustia, ten sa opije a účet nechá zaplatiť vyšetrovateľovi, ktorý počas procesu dohliadal jeho kauzu. Sedel tam zamaskovaný, ale Púčik si ho všimol a drzo hovorí čašníčkovi – reku čo po mne pýtaš peniaze, vieš kto ja som? STATOČNÝ zlodej, čo ukradol 40 000, ja tu za nejaké šampanské platiť nebudem. Ale túto kolega za mňa rád zaplatí. Koniec filmu ukazuje, ako sa ti, čo Púčikovi robili zo života peklo, mu snažia po jeho prepustení podliezať, nadbiehať a servilne si ho uzmierovať.

Nuž, tento film dokonale ilustruje podstatu kádrového boja a snahy trockistov v užšom, a v širšom zmysle na anglo-sionistov naviazaných čl. elít, o hermetizáciu svojej moci v organizácii, ktorá sa oháňa heslom humánnosti, pred všelijakými Púčkami. Ten film ukazuje, že čl. trockisti a močiarnici vždy zničia, rozdupú a rozmliaždia každého Púčka-FUČÍKA, ktorý by mohol ohroziť, hoci i nevoľky svojou poctivou prácou, ich mocenské postavenie. A zároveň ukazuje, ako tí istí trockisti, po tom, ako uplynie nejaká doba a predošlý naratív začína byť pod náporom pravdy neudržateľný, rehabilitujú niekdajšie obete ich vlastných represíí, robia im štafáž a dezinterpretujú vlastne čistky tým, že to zvalujú na kohokoľvek – stalinistov, boľševikov atď. – len nie na seba. A áno, čítali ste správne o tom Fučikovi, tá analógia v danom prípade priam bije do očí. Prečo si myslíte, že bol film zasadený do tridsiatych rokov??! Čsl. elity a klany tak vtedy, ako aj v päťdesiatych, pohrdali slušnými, pracovitými a statočnými ľuďmi, úprimne nenávideli zapálených nadšencov myšlienky socializmu, schopných ľudí z ľudu, ktorí sa vypracovávali do vedúcich pozícií. Močiarnici a smerotrockisti takýto postoj uplatňujú dodnes. Veď o akej kádrovej výmene, novej krvi či prispôsobovaní sa dominujúcim tendenciám v infopoli ich voličov môžeme hovoriť, keď je Glváč stále predsedom bratislavskej organizácie a Beňová tu rozpráva to, čo som uviedol v hlavičke článku? To si vážne myslíte, za Vaši voliči zmyšľajú takto? Ale nech si nemyslia, že sa v straníckych štruktúrach zabarikádovali a budú parazitovať večne, ich, nekompetentných, hlúpych a mocibažných partokratov vytlačí na perifériu samotná logika vývoja. Ak už nie referendum a suverénne víťazstvo Fica, ktorý s nimi v takom prípade zatočí, tak príchod Rusov na hranice určite. Nemyslite si, že Rusi bedlivo nesledujú, čo sa u nás deje. Pre nich je jediný potenciálny partner a akceptovateľný protažšok v našom mori fašistov len Fico. Glváča, Beňovú ani Kaliňáka ani len nepustia do svojej blízkosti...

Na rozdiel od smerotrockistov, HS už v decembri minulého roka aspoň sčasti pochopili vo čo go a publikovali 13. Januára blog – <https://blog.hlavn sprav y.sk/29322/nie-je-bolsevik-ako-bolsevik-alebo-co-v-skutocnosti-znamena-veta-stalin-zradil-marxisticku-revoluciu/>. V tejto súvislosti spomeniem, ako sa začalo – pod tlakom GP a objektívnych okolností - meniť infopole, kreované hlavnými ťahúňmi „patriotov“ vo vzťahu k Ficovi. Ak o ňom pred 2021 aj písali, tak prevažujúco negatívne, málokedy uvádzali plné znenie jeho vyjadrení, ktoré podobne ako mainstream, strihali a účelovo vsádzali do svojho kontextu, dezinterpretovali. Absolútne ignorovali riadiaci aspekt jeho činnosti na vyšších prioritách, o posolstvách *po-umolčaniu* ani nehovoriac. Napríklad taký R. Michelko, ktorý natočil dvojvideo o Ficovi (Robert Fico, c.I (1992-2006) a c.II. (2006-2010)) ma až šokoval povrchnosťou svojej analýzy, absolútnou ignoráciou najdôležitejších a najkľúčovejších riadiacich manévrov, rozhodnutí a posolstiev Fica za uplynulé desaťročie, ani len nevysvetlil podstatu kauzy Gorila. Tomuto rádiovému kľudu ohľadne osobnosti nášho štátnika však minulý rok odzvonilo. Prvý výstrel prišiel od patriotickej autority rovnakého kalibru, akou je trebárs Banáš – od p. Tkáča. Ozval sa nejako v apríli minulého roka na stránkach „ExtraPlus“ v článku s typicky zavádzajúcim názvom, niečo v zmysle – *žeby sa Fico konečne uvedomil a začal pracovať v prospech národa?* Akoby predtým nepracoval a nebol uvedomelý, no jasne. Každopádne, bol to signál, ktorý pochopili tak HS, ako aj množstvo iných, rastúcich sťa huby po daždi „patriotických“ alebo sa tak tváriacich médií, ktoré potom začali čoraz častejšie Fica pozývať do relácii či už TV SLOVANu, E-reportu, do Slobodného Vysielača vôbec prvýkrát prišiel k Lintnerovi, ktorý roky naňho brýzgal. Potom už vyššie spomínaný blog HS o boľševizme. HS používajú všetko, publikujú blogy Majerčáka a používajú konceptuálnu terminológiu, ale stále písali „prorusí separatisti“ a „anexia Krymu“. A že vraj situácia **vyeskalovala** kvôli tomu, že Rusko zhromaždilo vojská na hranici s UKR... Fakt? Znovu pripomeniem Úlohu MODÁLNYCH (boľševici, Stalin – viac nižšie pri Kalim; pozn.) slov. Trebárs, majú vôbec „vlastenci“ šancu? Lebo Smer, to vlastne nie sú vlastenci, ale ľavičiari, t.j. marxisti a súdruhovia liberálov. T.j. boľševici a stalinisti, gratulujem Vašej logike! Teraz nehovorím o samotnom Smere, ale o tej podvedomo-naočkovávanej percepčnej rovine. O stigmatizácii sme si už hovorili v predošlej časti

série, ale „patrioti“ obľubujú ešte jeden neveľmi férový chmat – porovnávanie neporovnateľného, vraj Zmluva o obrannej spolupráci (DCA) s USA = 1968. Väčšiu a zlomyseľnejšiu zvrátenosť len ťažko vymyslíte, ide o diametrálne odlišné udalosti s absolútne rozdielnym VEKTOROM CIEĽOV. Keď už o tom hovoríme a silou-mocou potrebujeme hľadať analógiu k DCA, oveľa adekvátnejšia paralela je s nacistickou okupáciou Slovenska v r. 1944-45. No a nakoniec, keďže som už bol nútený sa prehrabávať „patriotickými blogmi“, nič neukazuje kľúčovú vlastnosť „patriotov“ - podlosť - názornejšie, než tento Harabinov blog so symbolickým názvom -

<https://blog.hlavnespravy.sk/29249/fico-sa-konecne-zacal-hanbit-za-to-ze-je-architektom-a-iniciatorom-obrannej-zmluvy-s-usa-zjavne-namierenej-proti-nasim-slovanskym-ruskym-bratom/>.

Tu treba povedať, že zatiaľ čo patrioticke“ médiá tento Tkáčov signál pochopili správne, o Ficových kolegoch to žiaľ povedať nemôžeme. V tej istej dobe sa postupne začali vyfarbovať. Kéry s Blanárom sa nechali na prelome rokov nechali počuť, že jednoznačne sú ZA NATO a PROTI návratu bezpečnostnej situácie v Európe do roku 1997. Taktiež vždy usilovne masírujú egregor 1968, zvolávajúc k Dubčekovmu pamätníku demonštrácie občianskeho odporu voči vláde, nad ktorým by chceli prevziať kontrolu a usmerniť ho skazonosným smerom. Ospevujú Dubčeka, ktorého mnohí považovali za „slabého politika“ a všemožne sa, ako teraz chápeme, hlásia k tradícii ničenia štátnosti v záujme anglo-sionistov a močiara v kontexte 1968. Viete, toto nie je môj postoj, so všetkou úctou k Dubčekovi. Tolerujem, že Fico musel prizvukovať našu lojalitu NATO- a euroštruktúram, že musel fungovať v neustále zvýrazňovanej matrixi 1968 predtým, ale teraz sa mení doba a čoskoro aj politické pomery, rozumiete tomu vôbec? Prečo o vystúpení z NATO môže hovoriť Uhrík a Harabin? Ak necháte hovoriť ich a nezmeníte rétoriku, len si tým uberáte percenta z budúceho volebného zisku. Za toto ste platení? Vy máte reprezentovať svojich voličov a zohľadňovať ich myšlienkové naladenie. Vy nemáte čo oslavovať 1968 ani 1989, nemáte čo zapalať vatry neexistujúcej zvrchovanosti v Starej Bystrici v spoločnosti toho podliaka Klausa, pre ktorého bolo Československo vždy umelý konštrukt, Slováci takí odlišní a v rozdelení CSFR vidí jedinečnú historickú príležitosť, ktorá by sa nikdy viac nezopakovala! Ktorý sám o sebe freudovsky hovorí, že sa nenarodil v Československu, ale v Protektoráte Boehmen und Maehren. Pravdou zostáva, že sa nás nik nepýtal, či schvaľujeme zločinné rozdelenie federácie. Nik sa nás nepýtal, či chceme vstúpiť do toho zločinného paktu NATO. Krv Juhoslávie zo seba nikdy nezmyjú, a toto Fico vždy a výsostne artikuloval. Nielenže pravdu zamlčiate, nehovoríte (t.j. necháte hovoriť iných), ale ju ešte aj deformujete. Kaliňák sa ničomu nepoučil v tej base a pokračuje v koketovaní s Londýnom. Ok, tak ja ju teda poviem za Vás a bude Váš to bolieť.

Nakoniec doplním, že som doteraz vždy pomáhal SMER-u a Ficovi, ale to čo mi spravili smerotrockisti, to som snáď nezažil ešte nikdy v živote. Nik mi tak nenapľul do duše a podlo nepodrazil, ani Haščák, ani Trabelssie, ani celý Globálny Prediktor s jeho systémom, ako práve Vy, *tovarišči*. Teraz sa s Vami vyrovnám. *А то вы сильно тявкать стали, щенки, и не на того, кто блядь промолчит.*

Vy, smerácki protificovskí sprisahanci, pokračovatelia pelleho tímu, ste v skutočnosti podlí a prefikani slabochovia. Ale nezabúdajte, že „chytračili oni, a chytračil Allah. A Allah je najväčší z chytrákov.“

Face to face, out in the heat, Hanging tough, staying hungry

They stack the odds till we take to the street For the kill with the skill to survive

It's the eye of the tiger, it's the thrill of the fight Rising Up to the challenge of our rival

And the last known survivor stalks his prey in the night And he's watching us all with the eye OF THE TIGER

BLANÁR. Tichá voda brehy myje

Blanár, óch môj Ty Bože... Prisahám, že som snád' tisíckrát uvažoval o tom, ako a čo o ňom napíšem, pretože ten ma z nich najviac šťve. Hoci v poslednej dobe mu začína konkurovať Kaliňák. Mňa celkovo už Smer a Smeráci dávno s...ú. Nielen tým, ako prakticky päť mesiacov sabotovali realizáciu referenda, ale hlavne ich spôsobmi. Poskytnem Vám teraz taký malý insight do vnútrostranických pomerov, aby ste mali adekvátnejší obraz o nesmiernej zložitosti riadenia, ktoré musí realizovať Fico. A to je jediný insight, ktorý mám a uverejňujem za celé obdobie svojej publicistickej činnosti, nech sa na mňa nehnevajú. Všetko, čo som doteraz o Smere a straníckych procesoch popísal, bola analytika z otvorených zdrojov. Tentokrát som Vás varoval, že to bude osobné, tak si to užite.

Trebárs taký Blanár, formálne druhý človek v Smere, a v skutočnosti len vývesný štít tých skutočných neformálnych šedých eminencií v strane, ktorá – ako každá iná – má aj klanovo-oligarchické pozadie. Na okraj poznamenám, že Smer sa však od ostatných líši líderstvom štátnika, nemajúceho v Európe konkurenciu, znalého globálnej politiky a schopného riadiť na vyšších prioritách. To práve Fico robí 90 % opozičnej práce, udáva ideologický vektor, vhodne a v správny čas normalizuje novú politologickú aj historickú terminológiu. A preto je nesprávne si myslieť, že tie šedé eminencie o všetkom rozhodujú. Jediné, čoho sú reálne schopní, je len obmedzovať rozlet, ideologické impulzy a koncentráciu riadenia v rukách nášho štátnika. Preto neuškodí pozrieť sa na tých, ktorých má okolo seba. Koho si, presne ako Don Corleone, drží najbližšie?

Blanár bol županom Žilinského kraja, a posledné **komunálne** a župné voľby prehral rovnako ponížujúco, ako Raši v kraji košickom. To zrejme práve za tieto zásluhy z neho smerotrockistická periféria spravila druhého človeka v strane po odštiepení sa Pellegriniovcov. Blanára symbolicky volám „Pán Vešiak“. Lebo na tých tlačovkách furt len postáva ako taká vosková figurína, ktorej akurát menia habit... Za jeho úradovania panoval medzi župou a tieňovým majiteľom Žiliny p. Trabelssiem nepísaný chladný mier, ku koncu funkčného obdobia už začal Trabelssie otvorene útočiť, viď napr. Vypálenie straníckej pobočky Smeru v Žiline. Zatiaľ čo Choma ako primátor s Trabelssiem snád' ako jediný bojoval. Blanár je bezfarebný, nezáživný, politicky aj ideologicky nerozhľadený, so žalosťnými rečami a ešte žalosťnejším výrazom. Ako Major Major Major z Hlavy XXII, zanecháva vo Vás nezmazateľný dojem tým, že nezanecháva vôbec žiadny dojem. Japonské ženy takým hovoria „mrazený tuniak“, našinci zdochlina. Nie je výrečný ani krasomluvný, posielat' ho do debaty je vopred prehratá dišputa, dokonca aj Nad' na jeho pozadí pôsobí „brutálne a rozhodne“. Rovnako ako Major Major Major, ktorý svojmu pobočníkovi nakázal, aby ho vždy varoval, keď za ním niekto z letky príde, aby sa mohol Major skryť, tak aj Blanár, ktorého Fico osobne poveril komunikáciou s mojou maličkosťou, sa prakticky nedal zastihnúť. Dtto chlap, ktorého so sebou pritiahol zo Žiliny do svetla reflektorov a vysokej politiky, tlačový tajomník Smeru Marián Mažgút.

Prvýkrát som mal možnosť pozrieť sa na Blanára zblízka roku 2019, v júni. Bolo to zanedlho po Judite 19.5.2019) a hneď po odštartovaní Rašiho košickou klikou vnútrostranického puču. Už som kdesi písal, že tento puč odštartovali Rašiho trockisti krátko po a v priamej nadväznosti na žilinskú tragédiu, obzvlášť postup vyšetrovacích orgánov ich utvrdil v rozhodnosti do toho puču ísť. Fico sa vtedy bleskurýchle vrátil na Slovensko z Bosny a Hercegoviny a jedným šmahom obišiel všetky krajské pobočky Smeru, aby tú Rašim realizovanú a Pellegrinim ticho podporovanú iniciatívu uhasil. Stavil sa vtedy aj u nás v Žiline. Rozhodol som sa, že zjdem do ich žilinskej pobočky. Fico dlho rokoval a potom vybehli von na spoločné fotenie. Zbadal, že mám stojím opodiaľ, možno mu aj referovali, že sa tu reku stavil nejaký chalan a chcel by mu potriasť rukou. Fico pristupujúc ku mne utrúsil – „Tak Vy

ste Žilincan?“, na čo som v rozpakoch odpovedal rusky – „Da...“. A pokračoval, že „Ty, Robert, MOLODEC!“, poprial mu veľa sily a vzdal mu úctu za prácu, ktorú vykonával a vykonáva pre krajinu. Krátko na to mi dohodili stretnutie s Blanárom. Cítil som sa vtedy veľmi optimisticky, nikdy predtým som so Smerom nemal nikdy bezprostredne do činenia. A verte mi, hýbali mnou skutočne dobré pohnútky. V hlave mi vírili desiatky rôznych tém, o ktorých som chcel na stretnutí porozprávať, desiatky úskalí, pred ktorými som chcel svoje protajšky varovať. Ale v priebehu prvých piatich minút som pochopil, že elementárne úroveň a rozhladenosť Blanára v týchto veciach je taká, že by to jednoducho nespracoval. Spomínam si, ako som mu vysvetľoval, že všelijakí tí Harabinovia a „Hlavné správy“ vonkoncom nie sú ich priatelia a on na mňa zízal ... To bolo už po prezidentských voľbách a Ficovej „dobrovoľne-nasilu“ kandidatúre na Generálneho prokurátora, ktoré som už predtým vyčerpávajúco opísal v kontexte vnútrostraníckej opozície voči nemu (smerotrockisti vtedy so Šefčovičom v čele robili všetko možné aj nemožné, aby dopomohli Harabinovi k víťazstvu a odstránili Fica z riadenia strany – pozn.) Rovnako som pochopil, že Blanár nič z mojich vecí, rovnako ani z kvalitnej alternatívy, nečítal. Plne integrovaný do liberálneho Matrixu. Tak som to skrátil a povedal, že reku ja z vlastnej vôle chcem pomôcť Smeru, mám spracované nejaké témy a pripravený istý materiál a som ochotný na tom seriózne popracovať, publikovať pod vlastným menom v rámci predvolebnej štúdie. S tým, že to bude v záujme Smeru a že oni budú o tom vedieť, prípadne má konzultovať. A zastanú sa ma, keby čo, nádej sa. Blanár na to odvetil, že ok, píš, ale platí Ti nebudeme (ani by ma nenapadlo o to žiadať). Neskôr, na jeseň z tejto tichej dohody vzišla štúdia, ktorú snáď niektorí z mojich čitateľov poznajú, volá sa – „Slovensko – Byť, či nebyť?, č. I-VII.“ Už v septembri-októbri, po tom, ako som bol poslal koncept štúdie na stránku centrálu a paralelne T. Gašparovi, pričom som sa zmenil, že budem pojednávať o nebezpečných veciach, uvítam ich usmernenia či korektúry a vyslovil obavy o moju bezpečnosť, som pochopil, že sa asistencie od nich nedočkám. V éteri panovalo mŕtve ticho, a to som poslal len časti I-V, kde bola rozpracovaná Judita, ale ešte nebol text o Pellegrinim, ako sabotuje volebný úspech strany a zalieča sa močiarnikom. To preto som mal reálne strach po publikácii o Judite, lebo Smer, ktorý mi ústami Blanára povedal, že môžem písať na jeho podporu, na moje opakované maily mlčal ako ryba. Tak som im to osladil siedmou časťou štúdie o Pellegrinim, že aký je to fiškus. Potom prišli voľby a vyhral Matovič. Potom zase Pellegriniho puč a odchod zo strany, ktorý som myslím že vcelku úspešne pomohol spacificovať skrz blogy na vodaksb.eu, lebo bolo treba jednať rýchlo a operatívne. A vtedy, krátko po puči a odchode Pelleho, zavítal Fico do Žiliny druhýkrát. Mal som naponáhlo, ale daroval som mu knižku o Bismarckovi a povedal, že ak teda na prvom post-pellegriniovom sneme apeloval na „novú krv v strane“, som ochotný aj naďalej pomáhať. A ako to už podľa zákona schválnosti býva, len po ceste domov mi napadlo, že som mu mohol konečne ponúknuť to interview pre nemecký „Compact“. Žiadal som oň už skôr, za jeho premiérovania, cez portál Úradu vlády, a nemám mu, ani jeho vtedajšej tlačovej službe vôbec za zlé, že to neprešlo. Bol premiérom krajiny EÚ a bolo by to moc krikľavé, „Compact“, ako vravím, leží von der Leyenovej a eurokratom v žalúdku, je to jediné seriózne alternatívne médium v Nemecku. Ale vtedy, v 2020 už Fico nebol premiér, ale líder opozičnej strany voči euroatlantickej slniečársko-mafiánskej koalícii. Slovom, vyzeralo to, že by z toho mohlo niečo byť. Tak som teda oslovil žilinskú pobočku a tlačovú službu strany, či by to nepretlmočili šéfovi. Že to urobím svedomite a vyjdem v ústrety ich požiadavkám. Bol znovu máj-jún 2020. Trvalo mesiac, kým mi odpovedali zo Žiliny. Ďalší mesiac, kým mi Mažgút neodpísal, že by chceli vedieť vopred otázky a koncept článku, že ako to bude vyzeráť. Keďže som už s nimi strácal trpezlivosť, tak som sformuloval všetky otázky a poslal im koncept článku... v nemčine. Reku, chceli predsa vidieť, ako to bude vyzeráť. Asi Vás neprekvapím, keď poviem, že vtedy táto moja iniciatíva znovu zostala visieť vo vzduchu. Ja som však bol tvrdohlavý, nerád sa vzdávam, obzvlášť, keď nechápem, prečo o tak dôležitej veci rozhoduje akýsi Mažgút, ktorý v živote nič nenapísal ani nevytvoril, protekciou sa dostal do vysokej politiky, pričom zrejme v súčinnosti s Blanárom ani len neinformovali Fica o mojej ponuke.

Tak som sa rozhodol podniknúť posledný zúfalý krok. Okrem toho som potreboval nejaký zárobok, a Nemci by mi za to interview zaplatili férovo a včas.

Bolo to na výročie SNP koncom augusta 2020 v Kremničke pri Banskej Bystrici. Cestoval som prakticky pustým vlakom zo Žiliny a narýchlo, sediačky-kolenačky, dokončoval transparent solídnej veľkosti, ktorý som chcel rozvinúť niekde v prítomnosti vedenia Smeru či medzi davom, o ktorom som predpokladal, že sa na vopred avizovanú akciu zide. Bolo to záver prvého Matovičovho leta pri moci a blížila sa jeseň, pre mnohé obete smrtonosnej zimnej vlny 2020-21 posledná. Vtedy však bolo celý deň horúco a sparno, a poviem vám, doterigať sa cez pol Slovenska na miesto určenia bolo otrava. Obzvlášť, keď sa omeškáte na oficiálnu ceremóniu pri tamojšom pamätníku obetiam vyčíňania trestných zonderkommánd a gardistov, ktorí tu po potlačení SNP zväžali a zabíjali reálnych i domnelých odbojárov spolu s deťmi a ženami. Omeškal som sa, aj kvôli slávnej bystrickej MHD, o nejakých 35-40 minút, ale už tam nebolo nikde nikoho. Ani ľudia, okrem pár náhodných návštevníkov, ani stánky, ani len nejaká info o tom, čo je s akciou, na ktorú oficiálne cez fcb ich strana pozývala ľudí. Nakoniec sa mi pošťastilo stretnúť jeden starší pár, ktorý sem prišiel z toho istého dôvodu, nastupovali do auta a povedali, že tá neoficiálna časť smeráckej akcie sa vraj presunula niekam za miestny štadión. Láskavo ma vzali so sebou a museli sme prejsť snáď cez nejakých päť estakád, kým sme sa tam nakoniec dostali. Peši dôjsť nemožné absolútne v tej horúčave. Pri vstupe bol stánok s akýmsi mladým smerákom, ktorý nás dosť arogantne odbavil, ešte sa pýtal, či sme členovia strany, vraj je to akcia len pre členov a neviem čo ešte. Keď som mu kontroval, že aha pozri – tu máš včerajší status Blahu, v ktorom pozýva ľudí z celého Slovenska do Kremničky, nielen straníkov, tak mi ten mladý odpovedal, že no pán Blaha to trochu poplietol. Ja mu na to, že či ma teda pustí alebo nepustí, keď som sa sem už strastiplne trmácal. A on tak veľkopansky, vraj no že keď už ste tu, podťte dnu, čo už s Vami. Chcel som sa spýtať, či by mi nechcel vstreknúť do ruky nejaký čip, ale niečo mi – popri mojom vcelku viditeľnom zrolovanom protestnom transparente – nahováralo, že by som mal pomlčať. Beztak som plánoval dosť šialenú vec, chápete, prehodiť pár slov s Ficom, ktorého prakticky vždy a všade obkolesovali „najbližší a najvernejší“... Nijako som sa totiž nemohol dostať s ním do kontaktu, hoci ma o to už opakovane žiadal šéfredaktor „Compact“-u J. Elsaesser, ktorý mi svojho času navrhol urobiť pre ich časopis s Ficom interview. A práve kvôli tomu som za ním šiel, s džentlmenskou ponukou, ktorá nijak neohrozovala (ako možné niektoré iné predchádzajúce články z mojej dielne – pozn.) mocenské postavenie smerotrockistov. Veď to ani len nebolo určené pre vnútro-slovenskú spotrebu, ak vôbec vedia, čo to bolo... Veď som Ficovi ponúkal tribúnu pre artikuláciu jeho globálno-politických vízií, mohol širokému západnému auditóriu predložiť našu verziu „Kuciakiády“, dôstojne reprezentovať Slovensko a urobiť mu skvelú reklamu. Mohol navrhnúť riešenia európskych problémov, vyjadriť sa k vzťahom s Ruskom, zapísať sa do povedomia tamojšieho čitateľa alternatívy, tých, čo budú čoskoro určovať tvár nového Nemecka. Išiel som tam práve preto, lebo smerotrockisti mi vtedy od mája sabotovali realizáciu takéhoto interview. Pracujúc na plagáte, ktorý z jednej strany hlásil niečo v zmysle – „*Obviňujem smerákov, že mi odmietajú poskytnúť možnosť interview s R.Ficom pre nemecký „Compact“ magazín!*“, a z druhej strany ukazoval portréty mojich príbuzných z „Nesmriteľného pluku“, som kul plány, ako presne, kde a kedy ten plagát rozviním, aby si ma ten Fico nakoniec všimol a začal riešiť veci, pohol celú záležitosť dopredu, lebo som to chcel stihnúť do septembrovej uzávierky berlínskych kolegov. Mal som pomstychtivú a bojovnú náladu. Chcel som sa ich všetkých spýtať, v čom a čím som im nie dobrý? Už som mal v tej dobe za sebou niečo odpublikované, a nerozumel som, prečo Blanár, Mažgút a iní moju prácu, ktorou som Fica podporoval, takto sabotujú. Podľa mňa sú zrada a dominancia priemernosti dva politologicky najmenej preskúmané fenomény, nemyslíte? O to viac sa mi nechcelo veriť, že to robia po tom, ako odišli Pelleho kádre a Fico anonsoval na prvom post-zradcovskom sneme strany novú informačnú politiku a nové kádre, tzv. „mladú krv“, po tom, ako bol do predsedníctva strany prijatý

Rišo Takáč a mladý Kaliňák. Každopádne, nebudem Vás viac zaťažovať podrobnosťami z toho dňa, spomeniem len, že keď som si dal guláš zadarmo, povedal som si, že by som nemal ten plagát rozvinúť a spraviť im, čo ma aspoň láskavo nakrmili, *confusion* alebo pokaziť Ficovi sviatok, ktorý už beztak mal príchut' tragédie. Veď ani tá Kremnička nebola vybraná náhodou, Fico nám tak *po-umolčaniu* dal na vedomie, akú vládu má SVK na čele a akú genocídu s nami chystajú jej nadnárodnú protektori. Tak som si naň počkal, keď prechádzal mimo obkolesený svojimi prétoriánmi, a nasilu sa k nemu predral. V troch krátkych vetách som mu sformuloval svoju ponuku, spomenúc, že už majú návrh článku dávno v maili. Vyzeralo to, že o tom počul prvýkrát, a reagoval vcelku ochotne a prívetivo. Compact, fakt? 100 tisíc výtlačkov a web, paráda! Veľmi rád poskytnem interview, dohodnite to s tlačovým oddelením. Poďakoval som sa, rozlúčil a hneď išiel domov. Vo vlaku som mal zmiešané pocity. Isteže, Fico do mňa vdýchol novú nádej, že teraz, keď už o tom bezpečne vie, to akiste prejde cez Mažgúta, ktorého som v prítomnosti Fica ušetril a nebonzol naň, že to už tri mesiace zdržuje. Ale môj entuziazmus bol predsa nahlodávaný istými neodbytnými pochybnosťami (viď nižšie tzv. futbalovú paralelu). Zbytočné hovoriť, že aj tento posledný zúfalý pokus bol zametený pod koberec, a to som ešte v ten deň informoval J.Elsaessera, že Fico tomu dal zelenú. Pekne ste ma, smerotrockisti, znemožnili pred nemeckými kolegami. Kvôli Vám už možno nikdy nedostanem od nich zákazku.

Rovnako ako Pelle, smerotrockisti Blanár (a aj Kaliňák – viď nižšie; pozn.) sabotujú a nevyužívajú potenciál na našu globálno-politickú sebarealizáciu. Veď to bola priama sabotáž. Čím som im zlý? Asi som im proste nie dosť dobrý, hm.. To by ma fakt zaujímalo, či ich tlačová služba robí podobné obštrukcie novinárom z Pravdy, TV Slovan, Hlavných správ, ExtraPlus, e-reportu či mnohým iným novorodeným infoporotálom, ktoré začali za posledný rok intenzívne Fica pozývať do éteru, na interview či pokec. Tiež by ma zaujímalo, či si Mažgút myslí, že vyzerá brutálne vlastenecky, keď si dáva na protestoch debilné šáliky a la slovenskuô a drží ruku pri srdci počas hymny *a l'américaine*. Niktoš jeden.

Keď už hovoríme o Mažgútových futbalových šálikoch, spomeniem jednu dôležitú pikošku. Na tej smeráckej akcii v Kremničke totiž súčasťou programu bol aj krátky futbalový zápas, v ktorom proti sebe hrali – pozor – mužstvo Smeru a mužstvo rôznych futbalových veteránov pod dojemným názvom „Internacionála“. Fico sa postavil do bránky Smeru a v priebehu pár prvých minút zinkasoval tri góly. Videl som to na vlastné oči a viem dosvedčiť, že to nebola vonkoncom náhoda. Vyzeralo to, akoby smerácke družstvo bolo paralyzované, dobre že neprihrávalo „Internacionále“ na góly. Normálne klasická zákulisná dohoda, že futbalisti Smeru neútočia ani nebránia v prienikoch „Internacionálom“, ktorí musia, zo svojej strany, nastrieľať Ficovi demonštratívne a čo možno najviac. A nehovorte mi, že to tak nebolo, že to bola náhoda, že to bola vlastne len taká švanda. Znaky a symboly vládnu svetu, a až potom – slová a zákony. A Fico už vonkoncom nie je človek, ktorý by to nepochopil. Keď mu po treťom zinkasovanom góle došlo, čo je to za špinavú hru, odišiel z brány, slušne, pokojne, poďakujúc spoluhráčom i protihráčom i pozdraviac „publikum“. Nenechá sa tu predsa rozstrieľať v bráne kvôli nečinnosti tímu. Podľa takých pravidiel on hrať nebude. Každopádne, druhá (hoci natoľko očividná, že prakticky prvá – pozn.) významová rada toho celého spočíva v tom, že Fico, ktorý aktívne študuje KSB, históriu a globálnu politiku všeobecne, pochopil, že vtedy, tri mesiace po Pelleho odchode je členská základňa strany ešte stále značne prelezená trockistami, ktorých hierarchicky najvyšším koordinačným strediskom bol a je Lodýn, t.j. práve tam sa totiž sústredila socialistická (v skutočnosti trockistická – pozn.) internacionála. Hoci za spomienku stojí aj, že kým mala – do r. 1943, kým ju Stalin nezrušil – sídlo v Moskve, tak pracovným jazykom v nej bola nemčina. Všetko jasné, týmto divným futbalom bolo Ficovi naznačené, že ním ohlásené iniciatívy kádrovej a informačnej obnovy potopia smerotrockisti, naviazaní na londýnsky močiar.

Jednoducho oni nie sú žiadni vlastenci, sú súčasťou močiara. A ten je odporný práve tým, aký je podlý, skúpy, zákerný a slepo pomstychtivý. Slepoto preto, lebo v tej svojej egomaniackej pomstychtivosti takíto ľudia zabúdajú na elementárne pravidlo – je lepšie s múdрым prehrať, než s hlupákom vyhrať. Ich problém je prosto v tom, že nevedia prehrávať, su mocibažní, nevedia sa zmieriť s tým, že nejaký chalan, bez insajdu a ofsajdu, ich tak elegantne všetkých odkryl už v rr.2018-19. ~~Nevedia to prehltnúť. A preto ničia život mne a mojim blízkym. Mne, ktorý ich strane pomáhal šesť dlhých rokov.~~ Pán Blaha, za Chmelára tu horekujete, ktorý v živote nič dobré na Smer nepovedal, ale keď mňa vaši vlastní spolustraníci ničia a odpisujú, tak ste ticho. Najskôr o tom ani neviete, veď moje meno sa predsa nevyslovuje. Nie ste tu jediný, ktorého blokujú.

Ja som nezmieňoval tie pomstychtivé, žgrolšské a zákerné vlastnosti smerotrockistov, ktorí sa snažia blokovať akékoľvek kádrové výťahy či informačné prielomy v snahe hermetizovať svoje riadenie, len tak náhodou. Toto je v skutočnosti pre mňa osobne ďalší významný indikátor, svedčiaci v prospech mojej vízie Česko-Slovenska ako jediného možného štartovacieho mostíka do budúcnosti pre naše národy. Títo ľudia v mojich očiach nedokážu ašpirovať po suverenite, realizovať globálnu politiku a pomáhať Ficovi natoľko, aby mohol manévrovať v medzinárodno-politickej rovine aspoň tak, ako Orbán. Ani na tej vnútro politickej mu totiž nedajú pokoja. Ani všetkým, čo sa mu snažia pomáhať. Nuž... Aby ste pochopili tú kvalitu elít najlepšie, t.j. **porovnávaním**, uvediem jeden príklad z dejín. Bol taký spisovateľ, ktorého isto poznáte - Victor Hugo. Keď mu tiahlo na dvadsať, vydal krátku zbierku poézie a dostal doživotnú štátnu rentu. V 30-och rokoch XIX storočia! Hugo nebol žiadny aristokrat, ale človek z ľudu. Navyše, bol obdivovateľom Napoleona, ktorého volal „le dernier Cesar“. Ale napriek tomu ho bourbonovské elity podporili, lebo v ňom videli potenciál, ktorý neskôr splna využil na slávu svojej vlasti. Ja som urobil všetko možné a nemožné, aby som sa prebil, lokalizoval Sodomu a Gomoru doprcic, ktoré som vám doslova naservíroval na tanieriku, nasilu som vám núkal možnosť globálno-politického informačného prielomu skrz interview v „Compacte“. Veď to ani nebolo pre domácu spotrebu, čo ste sa tak potentili, ledaže by ste si nechceli pokaziť renomé u pani Lajnovej. „Compact“ nie je obyčajný „dezinformačný“ plátok. Každoročne organizuje tematické konferencie so stovkami ľudí a účasťou mnohých renomovaných nemeckých ex-politikov, priemyselníkov, finančníkov. Zároveň generuje infopole pre globalistami protežované AfD. Také interview som Ficovi ponúkal! Ale nie, ja som Vám prosto nie dobrý, tak ako som nebol dobrý Hlavným Správam, Zem a Vek-u, RTVS, nikomu. Ok, sťažoval som sa snád? Navyše, viete čo? To VY ste pre MŇA neni dost dobrí, ja už mám uznanie od oveľa dôležitejších ľudí, než sú tie vaše ničoho poriadneho neschopné maličkosti! Navyše mi aj vašim pričinením táto šesťročná práca vo Ficov prospech a fungovanie v „partizánskom“ režime seriózne nadlomili zdravie. Ale keď mi začnete môj život dodatočne ničiť a strpčovať, tak sa nečudujte, že sa mstím. S vami sa jednoducho podobrotky nedá.

Ešte posledná mala pikoška k Blanárovi a žilinskej stránickej pobočke... Nájdite si na fcb skupinu SMER-SD ZILINA a všimnite si ich neskrývane pellegriniovsky banner s logom „Nový SMER“ a neslávne známym dvojitém esíčkom. Skupina je zatvorená (!), pričom admin v infopopise k stránke žalostlivo prosí členov a prípadných náhodných záujemcov, aby nepoužívali žiadne vulgarizmy a nadávky ani nijako inak neurážali pána ~~premiéra~~ Roberta Fica... Toto je pre Vás, prolhaných pokrytco tak typické – robiť dobrú minú pri zlej hre. Fica, jeho inteligenciu a stranu urážate predovšetkým Vy samotní, Žilinčania, keď dávate na banner kompradorske esesácke logo a hneď dvakrát deformujete názov strany, ktorá sa nevolá ani Nový Smer, ani SD, ale Smer-SSD. Už len z toho je o vás všetko jasné, o zatvorenosti skupiny nehovoriac. A to s tými nadávkami je fakt úbohé. Viete, ja nemám problém použiť niekedy aj vulgarizmus, keď sadne, lebo som normálny chlap a na nič sa nehrám, ale rozhodne si neviem predstaviť, že by som sa takto okato zaliečal pellegriniovskému Močiaru, zrádza Fica a pritom sa hral na slušáka, čo nemá nič lepšie na starosti, než mazať nenávisťné komentáre v zatvorenej skupine s bezpochyby preverenými členmi, veď je to nonsens. Nakoniec poviem len, že

práve žilinskí Smerotrockisti, visiaci na šnúrke od Trabelssieho gatí, spolu s Pellem, Blanárom a Kaliňákom sú tí, ktorí znemožňovali Ficovi tri roky otvorené čo i len spomenúť údel a nepravosti voči úbohej Judite. Jediná tlačovka o jej kauze by prelomila ťady. Kde ste boli, paskudy, keď bolo treba brániť to dievča? Veď Vám to ešte karma vráti, o Rašim nehovoriac.

Mimochodom, keď už hovoríme o banneroch, ešte v máji, po zatknutí Kaliňáka, mali na oficiálnej stránke Smeru v hornej lište banner, pozostávajúci zo štyroch obrázkov, z ktorých TRI boli do kôrky kostí zradcovské. Konkrétne druhý obrázok mal staré, t.j. pellegriniovsko-esesácke logo. Štvrtý obrázok ukazoval popri tom istom „novosmeráckom“ logu aj kopu revolučno-zovretých pästí. Si myslíte, že nevieme, čo to znamená, že nevidíme, ako ste vtedy v online režime ukazovali Veľkému Bratovi, že ste pripravení vo veci zrady Slovenska a v podkurovaní občianskej vojny ísť do konca? Pre spravodlivosť poviem, že odvtedy už ten banner upravili, po tom, ako som im napísal rozhorčený list.

A znovu, napriek tomu všetkému, ako aj za posledných prezidentských volieb v kontexte Šefčoviča, musím apelovať k tomu, aby ste volili Smer a krúžkovali Fica – navzdory tomu, čo si želá väčšina psycho- a smerotrockistov. My musíme usilovať o KONCENTRÁCIU moci v jeho rukách, potom nebude, tak ako ani v 2012, mať Fico potrebu poklonkovať pred kýmkoľvek a dosiahne, pri 44 % **plnú funkciu riadenia**. KSB nám hovorí, že väčšina strán má tak alebo inak klanovo-oligarchické pozadie, **zrejme to platí aj o Smere**. Ale štátnik Ficovho kalibru je na Slovensku, ba vlastne v Európe len jeden. A ten bude môcť bojovať o slovenskú suverenitu a zachraňovať nás o to úspešnejšie, o čo väčšiu bude mať podporu ZDOLA. Je to presne ako s Putinom v Rusku. Bude môcť vpriať elitu do plnenia nášho vektoru cieľov. Len vtedy zrejme začne dochádzať k plnohodnotnej kádrovej rotácii v strane a nástupu „novej krvi“. Doteraz z toho boli len reči. Fico niečo artikuluje, strana všetko sabotuje. A nie, mladý Kaliňák sa nepočíta. A teraz čo sa starého týka...

KALIŇÁK. Kocúr-kúzelník.

<https://youtu.be/fz6lGsgEGZ8>

Kaliňák je ústrednou postavou protificovského sprisahania v Smere po odchode Pelleho ľudí, je tou príslušnou šedou eminenciou, na ktorú sa orientujú a spoliehajú Smerotrockisti. Niečo mi hovorí, že ňou bol aj predtým, akurát je dosť inteligentný, aby sa držal v ústraní. Ten citát z Krstného otca, uvedený na začiatku článku, je presne o ňom. Oddávna mu prischla prezývka kúzelník, lebo vraj za mlada robil iluzionistické triky. Boh mi je svedkom, že som ho nechcel riešiť, pretože pomimo toho, že je dosť inteligentný, aby sa neproducoval ako Pelle v ružovom svetle, tak v poslednej dobe zisťujem aj, že je mimoriadne nebezpečný. Je príznačné, ako bol vždy so všetkými zadobre (!), aký voči nemu mali mainstreamové médiá vždy nonšalantný, ľahkársko-prívetivý a zľahka uštipačný vzťah, titulujúc ho „najsexi ministrom“ a podobne lichôtky. To nie je ani nebo a zem, ale raj VS peklo, ak porovnáme naladenie médií voči Kaliňákovi z jednej, a Ficovi z druhej strany. A bolo to tak odjakživa. Tiež dosť ukážkové.

Uvediem niekoľko nie nepodstatných zaujímavostí z jeho života. Narodený v BA roku 1971 do rodiny námorníka a učiteľky bulharského pôvodu. Po absolvovaní strojníckej priemyslovky nastúpil v roku 1989 na Právnickú fakultu UK, kde sa hneď ako prvák stal lídrom koordinačného študentského výboru a aktívne sa zapojil do novembrových udalostí. To je dosť nezvyčajné, a svedčí to minimálne o tom, že štúdium preň nebolo na prvom mieste, a maximálne o tom, že mal protirežimné zmýšľanie. Ale bude

sa tu pasovať za socialistu, slniečkar jeden milionársky. V novej dobe sa rýchlo našiel a už ako druhák začal podnikať – otvoril študentskú reštauráciu, vydavateľstvo a tlačiareň vysokoškolskej literatúry. Vtedy sa tlačili a vydávali neskutočné veci, rusofóbia bujnala snáď väčšmi, než teraz, masívne sa prepisovali učebnice dejepisu, politických a ekonomických vied, pričom sa nespravodlivo vylievali vedrá hnoja na bývalý režim. Odvážim sa tvrdiť, že táto jeho aktivita nebola výsledkom jeho neskrotnej geniality, ale kontaktov s tými, kto tieto procesy inicioval – trockisti, bývali aparátčici a tajní. Odkiaľ na to zbral mladý študent kapitál, prosím Vás? Nie je žiadne tajomstvo, že v tej dobe privatizovali a bohatli nie ti, kto mal peniaze a investičný kapitál (lebo ich nemal prakticky nikto), ale tí, kto mal informácie, kontakty na tajných a kto si takto mohol vybaviť úver, pôžičku alebo jednoducho dokázal cez známych a zahraničie rýchlo splasiť aspoň nejaké love, lebo sa mnohé podniky dali kúpiť za bagateľ. V roku 1999 otvoril v Bratislave spolu s nechválne známym korupčníkom a holdovačom kokaínu Jánom Počiatkom sieť reštaurácií „Steam&coffee“ a bol aktívny v ďalších oblastiach podnikania. Ktokoľvek vtedy, za Dzurindovcov, vo veľkom podnikal, obzvlášť v BA, sa nemohol vyhnúť „kontaktom“ s vládnuou mocou a jej mafiánskym krídlom – Albáncami. A neuzatvoriť s nimi isté zákulisné dohody, resp. ako hovoril jeden môj známy – slušní ľudia vtedy nepodnikali.

V tom istom tragickom roku 1999 sa stal jedným zo zakladajúcich členov novej strany Smer. Roku 2002 bol zvolený do NR SR a stal sa predsedom výboru pre obranu a bezpečnosť, ktorý riešil niekoľko škandálov, spojených s kauzou Skupinka či s odpočúvaním novinárov. Ním vedený výbor predložil roku 2004 zákon o ochrane pred odpočúvaním, ktorý vraj platí dodnes. Už vtedy chápal, že s novinármi treba byť zadobre, aby frčali kšefty. Oveľa významnejšie však z pohľadu jeho mentálneho psychotrockizmu a osobnej nenávisti voči socializmu vyzerá ním predložený zákon o odškodnení obetí invázie z roku 1968. Ak tým sú myslené Husákové deti, ktoré za „okupácie“ prakticky zdvojnásobili počet obyvateľov krajiny, rýchlo sa meniacej na vyspelú modernú spoločnosť, tak na to odškodnenie nepostačí ani desať ročných rozpočtov. Viete, všetky tie litanie a šaškárne okolo 1968 sa mi teraz, tridsaťtri rokov od skazonosného Novembra, javia ako lacný PR. Ako by povedali Rusi, Kali tým robí „KU“, t.j. prejavuje podriadenosť kolektívnemu Západu, podobne ako Pelle, ktorý robil kult z 1989 namiesto zveladenia odkazu SNP, nie je medzi nimi žiadny rozdiel, majú rovnakú morálku, rovnakú nekonzistentnú ideológiu, len je Kali samozrejme inteligentnejší a obozretnejší, než ten ružovosvetrikový zmetok.

Nebudem sa tu rozpisovať ani vychvalovať jeho pôsobenie v ministerskej funkcii, na to máte Wikipédiu, a nie je mojím cieľom ho chváliť. Isteže, nehádam sa, že bol najlepším ministrom vnútra, veď konkurencia bola beztak veľmi slabá. Tiež nemám problém uznať mu isté nespochybniteľné riadiace kvality. Avšak z pohľadu KSB sa mi javí, že oplýva démonickou psychikou, pričom zrejme dosť pohŕda inteligenciou bežných ľudí, ak si myslí, že sme mu zožrali jeho domnelý odchod z politiky po 2018. Akurát za sebou nechal svojho synovca, ba presadil ho dokonca do predsedníctva. To nie je žiadna voľná konkurencia ani uznanie akýchsi mimoriadnych talentov či zásluh toho sopliaka, ale obyčajná zákulisná dohoda. A vraj kádrová obmena, no jasné, si myslíte fakt asi, že žerieme seno.

Kaliňák je proste socialista ako vyšitý. Bol vlastníkom a konateľom firmy Krupp (vraj obyčajná firma, nemajúca s rovnomenným nemeckým zbrojárskym koncernom nič spoločné, to sú mi náhody, obzvlášť, keď dnes Kali podniká v zbrojárstve a jedná s Arabmi – pozn.), ktorá sa nekalými praktikami cez korumpovaného správcu konkurzného konania dostala k majetku štátneho podniku Kovošrot, a.s. Jej majetok bol vyčíslený na 158 melónov, kúpna cena na 51 mln, a hoci jeden kupca bol ochotný tých 51 mln zaplatiť, konkurzný správca firmu posunul Kaliho firme Krupp za nejakých 25 mln. To všetko sa, pripomínam, odohrávalo za gorilej vlády Dzurindovcov.

Roku 2008 sa náš kúznik oženil so Zuzanou Konečnou, ktorá pracovala v SIS. Poviem Vám, ten chlap vo mne vyvoláva nefalšovaný obdiv – ako neprekonaný karierista a oportunista! Na SVK si vždy konkurovali dve tajné služby - SIS-ka, napojená na globalistov a Vojenské spravodajstvo, pracujúce pre močiara. Kali nielenže narobil VS veľa zlej krvi, ale vrahce čvrikajú, že sa aj podieľal na jej tunelovaní cez istého p. Skuhru, ktorého partnerka p. Višňovská bola za jednofarebnej vlády Smeru riaditeľkou kancelárie na MV SR. Konieckoncov, Kaliho meno sa spomína v súvislosti s ešte viacerými kauzami, tie však rozoberať nebudem. Poviem len, že som si sám len nedávno prezrel ich krátky zoznam na Wikipédii, a aj bez predsudkov to vo mne vyvoláva prinajmenšom pochybnosti o jeho integrite. Že bol Kali (teda až donedávna – pozn.) nepotopiteľný, tieto pochybnosti len umocňuje. Rusky sa takým ako on hovorí топравш и делец, a zrejme je to u nás s kádrami celkom schwach, keď bol Fico na takýchto ľuďoch odkázaný. Ale varujem, že doba jeho nenahraditeľnosti skončila. Síce si zarobil spolu s Počiatkom desiatky, ak nie stovky miliónov vďaka prechodu na euro, ale skončí ako chudák, ako ti ruskí aristokrati, ktorí po revolúcii pili na sekeru v Paríži.

Vráťme sa teraz do r.2018, do obdobia bezprostredne po vražde Kuciaka. Kaliňák mal vtedy, ako aj za predchádzajúcich Ficových vlád, pod kontrolou najdôležitejší rezort – ministerstvo vnútra. S odstupom času začínam byť čoraz viac presvedčený, že práve jeho demisia 12.3. bola kľúčovým momentom, ktorý rozhodol o následnom odchode Fica (15.3) a rekonštrukcii vlády. Ba čo viac, Kaliho demisia nadobro pochovala vyhliadky na spravodlivé vyšetrenie vraždy Kuciaka a tým pádom na udusenie štátneho prevratu v zárodku. Isteže, tlaky boli silné, ale uhrat sa to vtedy dalo, obzvlášť, keď už 9.3. váš pokorný sluha uverejnil - <http://leva-net.webnode.cz/products/globalno-politicke-aspekty-kauzu-kuciak-dalsie-analyzy-citatelov-na-temu-snahy-o-majdanizaciu-sk-cz/> - Pripomínam, že štúdia mala rekordnú čítanosť a prakticky odkryla zákulisie tejto špinavej kauzy v situácii, kedy médiá všetky ako jeden pracovali na štátny prevrat. Naviac vtedy už začínala otáčať aj alternatíva. Nás Majdan mohol skončiť úplne inak, nebyť Kalinakovej unáhlenej demisie, veď v spomínanej studii je opísané, ako začal Fico rýchlo hasiť situáciu a vyzeralo to, že Majdan vysumi do luftuu.. Zároveň podľa tohto článku - <https://www.noviny.sk/politika/315940-minister-vnutra-robert-kalinak-podava-demisiu> - usudzujem, že Fico ešte 12.3., kedy sa konala koalíčná rada, bol pevne rozhodnutý nepovoliť Bugárovi v jeho nátlaku na Kaliho demisiu, čo znamená, že sám ešte vtedy veril, že sa podarí zachovať funkčnosť a stabilitu vlády, ubrániť sa prevratu a vyšetriť vraždu. Na rozdiel od Kaliho, ktorý, presne ako caporegime Tessio z Krstného otca, NEVERIL, že Fico a Slovensko môže vyhrať v tomto boji o život krajiny. V podobných situáciách obvykle prehrať ten, čo prvý sklopí oči. Báľ sa o seba a svoje kšefty s Arabmi? Vyhrážali sa mu zmrazením majetku, uloženého v západných bankách a offshore-och, ak nerezignuje? Každopádne, jeho prekvapivé a svojvoľne rozhodnutie o demisii ma prekvapilo oveľa viac, než Ficova rezignácia o tri dni nato, to už bol len zákonitý domino efekt. Kaliho konanie vyzerá na klasický **makkyssky** podraz. Znovu pripomeniem večnú pravdu života – ak povolíte močiarnikom alebo začnete ustupovať v tak kľúčovej otázke, vonkoncom tým „neukľudnite situáciu v mene stability“ (ako tvrdil K, odôvodňujúc na svoje konanie, na tlačovke z 12.3.), ale práveže znásobíte ich apetít. Podaj im dlaň, odtrhnú ti ruku. Opozícia zacítila krv a už jej zrazu aj Kaliňáka bolo málo, ich ideový spojenec Bugár, ktorý 12.3. požadoval len hlavu Kaliho, začal žiadať aj odchod Fica. Ten musel následne narychlo zorganizovať Pelleho rošádu, ktorá sa ukázala ako geniálny gambit, zahratý na Bugára a Danku, ktorí tým definitívne prehrali svoju politickú kariéru, čo potvrdili voľby 2020. Príznačné sú Kaliho vyjadrenia na spomínanej tlačovke, ktoré nebude od veci pripomenúť a názorne na nich ilustrovať, že ten prefíkaný kocúr nie je žiadny kúznik, ale iba iluzionista. Je to dokonalý príklad imitačno-provokačnej činnosti, pričom oplývajúci do neba volajúcimi, sebaodhaľujúcimi protirečeniami.

„Pred dvomi týždňami sa stala brutálna vražda dvoch mladých ľudí. Pre ministra vnútra existuje len jedno riešenie – vyšetriť vraždu a nájsť páchateľov. To je to, čo robíme“

Ok, zdalo by sa, správne slová a správny postoj, mal vtedy na uskutočnenie týchto cieľov všetky potrebné kompetencie a aj infopole alternatívy mu nahrávalo do karát. Ale to by znamenalo, že by musel jednáť rýchlo, začať hovoriť o štátnom prevrate, definitívne si znepriatelíť Močiarske médiá a bit sa spolu s Ficom proti atlantistom. Resp. v jeho zradcovskom ponímaní – postaviť sa na odpor tým, kto koordinuje smerotrockistov. A on jednoducho neveril, že by mohol Fico vyhrať, tak ako otrok neverí, že by mohol pokoriť svojho otrokára, a preto Fica zradil, ako Tessio. Nestaral sa o osud Slovenska rovnako, ako je jemu a smerotrockistom ľahostajný osud mladej Judity; ich trápi len ich vlastný osud, moc a peniaze. Veľmi neokrôchane sa totiž v ďalších vyjadreniach snažil obhájiť svoje počínanie, ktorým sa spreneveril nielen hore uvedenému – jedinému možnému – postupu, ale aj svojej povinnosti chrániť krajinu. Reku, je len jedna správna cesta, ale ja som fiškus a pôjdem inou cestou, ba ešte ovciam nahovorím, že je to vlastne správne. Veď len pozrite, čo hovoril ďalej:

„Medzitým sa situácia zmenila a situáciu vybičovali emócie... Ja som sa slobodne rozhodol, oznámil som rozhodnutie predsedovi vlády, obom predsedom koalíčných strán. Z pohľadu mojej pozície je dôležité, aby tento krok bol vnímaný ako snaha o stabilitu“. Jasná vec, veríme Ti, veď jediné, čo sa dalo stabilne po jeho demisii predpovedať, bol Ficov pád a stabilný tranzit moci od Pelleho k liberál-fašistom. Keby vtedy Kali necúvol a neposral sa, keby dôsledne uplatňoval terminológiu o štátnom prevrate a šiel po jeho politických operátoroch, ktorí sa už vtedy zdiskreditovali na námestiach freudovskými prerieknutiami Nicholsonovej o tom, že ich cieľom je štátny prevrat a Matovičovým slávnym „míľnikom“, sedel by MATEL už teraz vo väzení spolu s Kiskom a ostatnými.

A ešte – „Verim, že vyšetrovatelia dokážu tento prípad vyriešiť, už dokázali neraz aj v neľahkej pozícii doviest do úspešného konca viacero komplikovaných káuz. Na záver by som sa rád poďakoval aj novinárom, s ktorými to nebolo vždy dobré, ale korektné...“ Podly klamár, sám už vtedy vedel, že keď odíde, Gašparove dni sú spočítané a prípad vyšetrený nebude. A novinárov radšej ani nebudem komentovať.

Môžeme sa dnes len dohadovať, čo vtedy Kali robil, ale zrejme sa už v tej dobe zákulisne dohadoval na istých parametroch tranzitu moci na liberál-fašistov. Všetci dobre vieme, že potom zaliezol a neožýval sa prakticky do smrti Lučanského, t.j. človeka, ktorý mal tento Kalim vyrokovaný tranzit moci operatívne uskutočňovať a dohliadať nad ním. Btw, dve smerodajné a pre slovenský močiarsko koordinacno-matricne vraždy sa udiali práve za Lučanského, a v oboch prípadoch Polícia fatálne zlyhala. Ale vtedy bol Kaliňák ticho, nebolo mu ľúto mladučky Judity, vtedy nelamentoval, ako dnes (odkaz HS), nad tým, že spravodlivosť prestala existovať – už po Judite to bolo jasné. Ba čo viac, on sa dokonca solidarizuje s močiarskou verziou Kuciakiády a LA Kočner, keďže v Slobodnom Vysielaní zadrel, že sa podarilo kauzu Kuciak vyšetriť a páchatelov potrestať. Toto muselo fakt pobaviť Nicholsona, ktorý, citiac beztrestnosť, sa dokonca vrátil na Slovensko.

Po demisii sa tváril, že odišiel z politiky z vlastnej vôle. No jasné, skôr tipujem, že ho Fico nechcel mať vo svojej blízkosti. Ale takí ako Kali NIKDY z politiky neodchádzajú, v tomto prípade namiesto seba presadil do štruktúr strany svojho zhýčkaného synovca. A až keď mu s Lučanského smrťou začalo horieť pod zadkom, vrátil sa pred objektívy. Nevrátil sa preto, aby bránil Smer a pomáhal Ficovi, vrátil sa z toho istého dôvodu, prečo odišiel Lučanský. Aby chránil seba. On si skutočne myslel, že keď sa dohodne so západom, ustúpi štátnemu prevratu a pristúpi na tú frašku s oficiálnou vyšetrovaciu verziou, že si kúpi beztrestnosť. A keď Matovičovi ukázali, akí sú upíri, keď zabili Lučanského, Kali pochopil, že staré dohody neplatia a tým pádom treba uzatvoriť nové. Len tentokrát nemala byť cena za dohodu jeho demisia, ale Ficova hlava. Tu sa však Kali kruto prerátal, lebo skrížil plány GP. Na rozdiel od Fica Kali podniká a kšeftuje, a tak zrejme nemá čas na štúdium globálnej politiky. Je to zostrelený letec, ktorý zaspal novú dobu. Najočividnejšie sa to prejavilo v dobe jeho zatknutia a tesne po jeho prepustení. O čo išlo?

Že sa Matovičova banda s Lipšicom a Mikulcom chystajú kriminalizovať Smer, bolo jasné už dávno. Ale Kali a Smerotrockisti dúfali, že to skončí pri Ficovi, že ho zatvorí a oni prevezmú riadenie strany. Preto boli všetci veľmi prekvapení, keď zatkli 20.4. Kaliho. Ešte viac boli šokovaní, keď NR SR, vďaka zásahu GP, neodsúhlasila vydanie Fica na trestné stíhanie a pozastavenie jeho poslaneckej imunity. Kaliňákové zdvihnuté ruky v putách, keď ho privádzali na výsluch, boli ukážkovou rečou tela, ktorej posolstvo ostro kontrastovalo s jeho slovami – „Matovič je zbabelec!“. To povedal len pro forma, koniec koncov – a on sám je kto? Znovu sme pri Krylovovej opici a zrkadle. Navyše tými svojimi zdvihnutými a zdanlivo úpenlivo zomknutými rukami akoby hovoril svojim močiarnym väzňom – vzdávam sa a prosím o milosť. Ušetríte ma, a ja potom budem oveľa svedomitejšie pracovať na potopení Fica, ukážem Vám, že som dobrý otrok močiara. Škoda, že bol v chládku necelý mesiac, možnože by bol inak múdrejší.

Isteže, dôvod jeho obvinenia bol nekonzistentný a snáď aj nezákonný, ale nič menej ten dôvod bol. Ako hovoril svätý Augustín – trestu bez viny niet! Máme do činenia s mimoriadne rafinovanou ukážkou riadenia globalistov, ktorí nášho kúzelníka spacifikovali rukami močiarnikov a v súlade s princípom – každý mierou svojho chápania pracuje pre seba, a mierou svojho nechápania pre toho, kto chápe viac. Čo teda bol skutočný dôvod jeho zatknutia? Kaliho odstavili na výstrahu tým Smerákom, ktorí stále kujú pikle proti Ficovi. Posledného NIKDY nezabijú, NIKDY nezavrú, nech by ste si to v závere fcg-statusu z 2.5. (14:53) akokoľvek priali, ešte ste aj fotku s Ficom dali takú väzenskú, hm. Sa s tým rovno rozlúčte. Pár dní predtým bol totiž Kollár v Ríme a tam dostal pokyn zdržať sa hlasovania o vydaní Fica na trestné stíhanie. Keď už hovoríme o Vatikáne, spomeniem, že v tom istom čase (28.4.) bola zverejnená fenomenálna správa Catholic News Agendy o tom, že sa uvažuje nad stretnutím pápeža a moskovského patriarchu na Slovensku, ktoré je vraj MOSTOM MEDZI VYCHODOM A ZAPADOM (!!!). Globalisti nám tým naservírovali jedinečnú šancu na reparát Pellegrinim sabotovaného stretnutia Putin-Trump pri príležitosti 75. výročia SNP. Bola to jedinečná príležitosť pre našu ideologickú emancipáciu. Uskutočnenie tohto summitu záviselo od toho, nakoľko sa smerácka 5. a 6. kolóna poučí a začne konečne pracovať na blaho ľudí a národa, nie snáď tliačať prázdne kecy, kolaborovať s fašistickou vládou a médiami, zrádzať Fica a sabotovať uskutočnenie referenda.

Škoda hovoriť, že aj tento odrazový mostík, ktorý mohol Slovensko katapultovať do najvyšších sfér globálneho riadenia, Smerotrockisti nevyužili. Síce sa Ficovi podarilo v dobe, čo bol Kali v chládku, posunúť z mŕtveho bodu otázku referenda, ktoré bolo vinou vnútrostraníckej opozície, Hlasu a odborov odsunuté až na október, ale možnosť stretnutia pápeža s patriarchom bola pochovaná v momente, kedy Kaliňáka po troch týždňoch prepustili z basy. Spomeňte si, ako sa správal. Ihneď dobehol pred kamery a so širokým úsmevom tam priateľsky hrkútal s novinármi, vraj aká je on nevinná obeť **stalinizácie** OČTK. Boha jeho! Znovu urobil „KU“ Londýnu, veď presne vedel, komu vďačí za prepustenie. Ani tá basa mu zrejme veľmi neuškodila, porovnajte si napríklad jeho blahosklonné vystupovanie s tým, ako sa správal po ročnej väzbe generál Gašpar. Ten sa bál čo i len jedno zbytočné a neopatrné slovo povedať, lebo vedel, že po ňom stále idú. Naproti tomu Kali sa tam pechoril, normálne si užíval tu pozornosť a vôbec ničoho sa nebál. To práve on potopil možnosť stretnutia Františka s Cyrilom v Bratislave. Veď podľa neho, Blanára a Kéryho sme predsa súčasťou euroatlantickej civilizácie a hrdí členovia NATO, čo nás tu nejaký Vatikán ma čo otravovať a ponúkať víziu akéhosi MOSTA medzi Východom a Západom prosím Vás? Takže taká je, moji milí čitatelia, mozaika diania a takýto je profil Smerotrockistov, ktorých sa Fico bude môcť zbaviť a nahradiť perspektívnymi a dobe adekvátnymi kádrmi len vtedy, ak bude mať reálnu a účinnú podporu zdola. Fico je obliehaný zo všetkých strán. Je úlohou občianskej spoločnosti podporiť Fica v situácii, keď bojuje s vnútrostraníckym komplotom. Aby mohol realizovať globálnu politiku na dosahovanie vnútrostraníckych cieľov.

Ešte na záver, aby som nezabudol, pár krátkych poznámok. Spomeňte si, ako mladý Kaliňák udatne bránil Pelleho, keď ten začal mať problémy a začali ho spolu so Zigom vyšetrovať OČTK. Keď obhajujes zradcu, ktorý je nepriateľom Tvojej strany, nie si o nič lepší ako ten zradca. Do sprisahania voči Ficovi je zapletený aj Kamenický, keďže pomáha pre zmenu Kažimírovi v jeho súdnych jednačkách. Navyše, spomeňte si, ako sa producíroval na prvom zorganizovanom stretnutí s prof. Stanekom - <https://youtu.be/8pTICYTX5d4>. Ľudia tam prišli kvôli Ficovi, aj to stretnutie bolo naplánované s jeho účasťou, ale v poslednom momente tam poslali Kamenického, čo mnohých prítomných dosť zarazilo a prekvapilo. Oproti prof. Stanekovi pôsobil ako trpaslík, a navyše spôsob, akým ďalší neznámy smerák po jeho pravici moderoval celé podujatie, ako sa rozprával s obecnosťou, bol rovnako arogantný a povýšenecky, ako správanie toho sopliaka, čo sedel pri vstupe na stranícku akciu v Kremničke pred dvoch rokov.

Takže nech sa starý Kali nepechorí pred kamerami, nepoklonkuje trockistom, nech nezrádza Fica ako tá kiplingovska pijavica, ktorá sa tak prepila krvi, že sa začala prekecavať. **Kúzelník chrenov**. Nech si radšej dáva pozor na jazyk a na zuby, lebo potrebuje veľa sparatok som počul. Aby mu nevypadli ako Pellemu onehda...

Slovom, prestaňte už zradzať sefa a ničť mi život, kolaborovať so zradcami a fašistami! Som z Vás všetkých sklamaný a unavený. Urobte si medzi sebou už konečne poriadok, prestaňte podráždať Fica, sabotovať kádrovú a informačnú obmenu strany, bojovať s Vašimi podporovateľmi a novými ideovými impulzmi, ktoré sú oveľa silnejšie, než ten Váš liberálny Matrix. Chcem už mať konečne aj sám pokoj a posledný krát doilustrovať vnútro-slovenské pomery, aby som sa mohol sakumprásk venovať histórii, t.j. riesiť z pohľadu globálneho riadenia oveľa dôležitejšie veci, než sú tie Vaše vychcané vnútrostranícke handrkovačky. Slovensko je holt malé, nič neutajíte. Ja už chcem konečne mať kľud a bojovať za Česko-Slovenskú SPRAVODLIVÚ republiku na vyšších prioritách, než sú tie metodologické. A nemyslite si, že ste bohvieako vychcaní, lebo nie ste, slabochovia. A hovorím to tak smerotrockistom, ako aj Hlasistom. Môžete si však gratulovať – budete mať konečne odo mňa pokoj, ja už o politike a o Vás písať nebudem. Lebo som už elementárne všetko napísal a neni čo riesiť. Akurat len toto som bol Vám ešte dlzen, a ak ste to náhodou nevedeli - Slabeyciusovci vzdy platia svoje dlhy a nenechajú sa beztrestne urážať a ponižovať.

Гни свою линию... Горят огни, сверкают звёзды

Все так сложно, все так просто...

Мы ушли в открытый космос –

в этом мире больше нечего ловить.

Честь имею, твари!